

PROPOSTA DE TEXT LEGAL DE MESURES URGENTS PER A FER FRONT A L'EXCLUSIÓ RESIDENCIAL MOLT GREU I DE GARANTIA DELS DRETS DE LES PERSONES QUE ES TROBEN EN AQUESTA SITUACIÓ

EQUIP:

Antoni Milian i Massana

Director del Projecte. Catedràtic de dret administratiu de la UAB

Vicenç Aguado i Cudolà

Catedràtic de dret administratiu de la UB

Amb la col·laboració de:

Raquel Prado Pérez

Professora associada de dret administratiu de la UB

Almudena González García

Professora associada de dret administratiu de la UB

Llei XX/20XX. de XX de xxxxx, de mesures urgents per a fer front a l'exclusió residencial molt greu i de garantia dels drets de les persones que es troben en aquesta situació

PREÀMBUL

Les institucions europees s'han pronunciat en diverses ocasions assenyalant la necessitat de superar un model tradicional fonamentat en la gestió del sensellarisme i avançar vers un model adreçat a la seva erradicació. Es tracta, per tant, de l'adopció de mesures que no es limitin a la mera subsistència o supervivència de les persones quan es troben en aquesta situació, sinó en donar les eines per tal d'aconseguir la reintegració de les persones que es troben en situació d'extrema vulnerabilitat i d'exclusió residencial molt greu a la societat.

El Comitè Europeu de les Regions (CDR), com a alt organisme consultiu que representa els ens regionals i locals d'Europa, va elaborar el Dictamen

Estratègia europea per a les persones sense llar (2014/C 271/07) publicat al Diari Oficial de la Unió Europea C 271/36 de 19 d'agost de 2014. En aquest document es considera totalment inacceptable que, en els ens territorials de la UE, encara hi hagi persones que visquin al carrer, posant en perill la seva salut i la seva vida. Es constata que el problema de las persones sense llar és la forma més extrema de pobresa i exclusió social. I crida l'atenció que si bé són els Estats membres, i més concretament els ens territorials, qui tenen la responsabilitat directa de lluitar contra el problema de les persones sense llar cal reforçar el paper de la Comissió Europea en l'elaboració de polítiques, l'establiment de cooperacions a nivell europeu i la difusió de bones pràctiques, respectant el principi de subsidiarietat. Es tracta doncs d'un problema de dimensió europea en que els ens territorials, en aquest cas la Generalitat de Catalunya i els ens locals, tenen una responsabilitat directa que hauria de completar-se amb la de les institucions europees

A nivell de l'Estat el Consell de Ministres de 6 de novembre de 2015 va aprovar l'Estratègia Nacional per a Persones sense Llar 2015-2020 on s'estableixen cinc objectius: la prevenció del sensellarisme, la sensibilització de la societat i defensa contra la discriminació i els delictes d'odi adreçats a les persones sense llar, garantir la seguretat de vida de les persones sense llar, restaurar el projecte de vida, i reforçar el sistema públic d'atenció a les persones sense llar i a millorar el coneixement, l'intercanvi d'informació i l'evaluació.

També cal esmentar d'altres iniciatives en d'altres territoris de l'Estat com l'Estratègia Basca per a persones sense llar 2018-2021 impulsada pel Govern Basc que estableix els següents eixos bàsics d'actuació: 1) la prevenció de les situacions d'exclusió residencial greu; 2) el desplegament de l'enfocament basat en l'habitatge; 3) la millora dels recursos i programes orientats a les persones en situació d'exclusió social greu en l'àmbit dels Serveis Socials; 4) el reforçament de la perspectiva de gènere en les polítiques de prevenció i abordatge de l'exclusió residencial; 5) la garantia de l'accés a les persones sense llar als drets de ciutadania mitjançant la regularització de la seva situació administrativa; 6) les millores sectorials en l'àmbit de la salut, la garantia d'ingressos i l'accés a l'ocupació; 7) les millores en l'àmbit de la sensibilització i de la implicació de la comunitat en la prevenció i abordatge de les situacions d'exclusió residencial; 9) les mesures de coordinació, seguiment, avaluació i gestió del coneixement.

El Parlament de Catalunya va aprovar el 7 de maig de 2015 la Moció 212/X, sobre la problemàtica del "sensellarisme". En aquesta moció es preveien tres mesures: impulsar de manera immediata un recompte de totes les persones que no disposin de sostre o habitatge, constituir una plataforma o taula

específica en l'àmbit del Grup de Treball per a la lluita contra pobresa i per a la inclusió social a Catalunya i incloure un eix específic per a l'erradicació del "sensellarisme" en el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya.

El Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret de l'habitatge, on defineix el sense llar com la persona o la unitat de convivència amb mancança manifesta d'un habitatge digne i adequat, ja que no disposa d'un domicili, viu al carrer o viu en un espai no apte com a habitatge, d'acord amb el que estableix aquesta llei, i pateix l'exclusió social efectiva a causa de barreres socials o de dificultats personals per a viure de manera autònoma. En aquesta definició legal també s'inclou aquelles persones que han estat objecte d'un procés de desnonament motivat per la impossibilitat acreditada de satisfer el lloguer. Hi ha una referència específica a aquesta situació al definir-se l'habitatge dotacional públic com l'habitatge destinat a satisfer les necessitats temporals de persones amb dificultats d'emancipació o que requereixen acolliment o assistència residencial, quan s'esmenta específicament als sense llar. Al regular-se el contingut del pla territorial sectorial d'habitatge s'estableix que el seu contingut inclourà, entre d'altres requisits, l'anàlisi de les dades demogràfiques bàsiques relacionades amb l'habitatge, especialment amb relació als col·lectius vulnerables, entre els quals s'inclou els sense llar. En els plans locals d'habitatge es preveu que tindran un apartat d'anàlisi i diagnòsi que contindrà, entre d'altres, l'anàlisi i les previsions demogràfiques i la diagnòsi de les necessitats d'habitatge de la població, amb la identificació dels segments de població amb dificultats d'accés o precarietat en la tinença, i l'anàlisi de la situació dels sense llar. I finalment, trobem el mandat que en el marc dels programes socials d'integració i en els termes que determina la normativa vigent en matèria de serveis socials, les administracions competents han d'adoptar actuacions específiques de dotació d'habitatges d'inserció per als sense llar.

Aquesta problemàtica també ha estat abordada pel Parlament de Catalunya en la Llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania. Segons es posava de manifest en el Preàmbul d'aquesta llei, l'experiència ha permès constatar que hi ha persones que, tot i disposar d'un servei residencial, no tenen cobertes totes les necessitats bàsiques, o només les hi tenen d'una manera provisional. Aquest cas es dona singularment en dos col·lectius concrets, el de les persones sense llar i el de les dones víctimes de violència masclista, que sovint disposen d'un servei residencial provisional però no tenen garantits uns ingressos mínims que els permetin gaudir d'autonomia i tenir una participació activa en la societat. Per aquesta raó es contempla la situació de les persones sense llar com a excepció al requisit de no ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei

residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari. Això si condicionant-se a que aquestes persones segueixin un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, amb un pronòstic de sortida en un termini de no més de dotze mesos, d'acord amb l'informe corresponent dels professionals del treball social i de suport social al servei residencial

El sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial molt greu també són objecte de determinades mesures en l'àmbit dels serveis socials. En aquest sentit la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, aprovada pel Parlament de Catalunya, preveu entre les situacions amb necessitat d'atenció especial les persones que es troben en situació de necessitat social, com les relacionades amb la manca d'habitatge o amb la desestructuració familiar. La Cartera de Serveis Socials, que desplega aquesta llei, recull entre les seves prestacions: 1.1.3.2 Servei de residència temporal per a persones adultes en situació d'exclusió social Aquesta prestació que es garanteix, es descriu com el servei d'acolliment residencial temporal i de suport a persones adultes en situació d'exclusió social que no disposen de condicions sociofamiliars i d'atenció per a romandre al seu habitatge o que no en disposen

No existeix, però, una llei que abordi específicament la situacions de sensellarisme, ni tampoc el supòsit concret de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, i que el tracti de forma transversal. Resulta necessari la identificació d'aquest fenomen per tal d'anar establint una estratègia, identificant objectius i una sèrie de mesures que permetin donar una resposta més eficaç i més adequada que estiguin adreçades a combatre i eradicar la situació d'exclusió residencial molt greu i aconseguir la plena integració de les persones que es troben en aquesta situació.

La finalitat d'aquesta llei és garantir a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu el gaudi i l'exercici efectius dels drets i llibertats fonamentals i dels drets socials, en igualtat de condicions que les altres persones; establir, mentre la legislació sobre habitatge no faci realment efectiu el seu dret a l'habitatge, serveis específics que els permeti viure dignament; posar fi a les situacions de discriminació i violència que pateixen; lluitar contra l'exclusió, l'aïllament social i l'estigmatització de què són objecte, i promoure que siguin respectats.

En primer lloc cal fer una feina d'identificació de les situacions que poden considerar-se com d'exclusió residencial molt greu. El fenomen del sensellarisme respon a una diversitat de situacions i causes que no poden ser objecte de simplificació, donat que es pot produir l'estigmatització de les persones. Des de la societat civil, la Federació Europea d'Associacions

Nacionals que treballen per a persones sense llar (FEANTSA) han formulat una categorització anomenada ETHOS (European Typology on Homelessness and Housing Exclusion) que proposa quatre grans situacions: a) sense allotjament (roofless: sense sostre), b) sense habitatge (houseless); c) habitatges insegurs; i d) habitatges inadequats. Aquesta llei es centra en les dues primeres situacions per la seva extrema vulnerabilitat. Segons aquella categorització, s'inclouen dintre dels sense allotjament en primer lloc les persones que viuen a la intempèrie i, en segon lloc, les persones en allotjament d'emergència. I pel que fa als sense habitatge es troben les persones que viuen en allotjaments per a persones sense llar, les dones allotjades en refugis per violència domèstica o de gènere, les persones en allotjaments per a immigrants, les persones dependents d'institucions penitenciàries, sanitàries o tutelades que no tenen lloc on anar i les persones beneficiàries de residència a llarg termini per la seva condició de manca d'habitatge.

Tot i la definició legal que es realitza en la Llei del dret de l'habitatge, la llei aborda específicament la posició de les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu. Aquesta és la situació en què es troben les persones que viuen al ras i aquelles altres que, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en albergs, pensions, establiments residencials, habitatges d'inserció o en altres tipus d'allotjament o habitatge semblants, o en allotjaments d'urgència i centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras. La greu vulnerabilitat d'aquesta situació aconsella dotar d'eines específiques que permetin combatre-la amb l'objectiu final de la seva erradicació.

En qualsevol cas, i com han vingut defensant els actors implicats en el treball amb aquests col·lectius, es indispensable que les persones tinguin una estabilitat suficient per a posar peu i sortir d'aquestes situacions. En aquest sentit trobem les polítiques de *Housing first* que plantegen un treball enfocat en l'estabilitat residencial com a pedra angular del sistema de reinserció social.

Aquest fenomen pateix una situació d'invisibilitat i una manca de polítiques adreçades des d'una visió transversal. A diferència d'altres situacions no ha tingut un reflex normatiu específic i, encara, si invisible és el col·lectiu, més ho és encara el percentatge de dones que es troben en aquesta situació i la manca de polítiques específiques de gènere en aquest camp. És per tot això que resulta necessària una llei que reguli aquestes situacions per tal de donar-ne una resposta adequada adreçada a la seva erradicació i a la reintegració de

les persones que es troben en aquesta situació de forma efectiva i en plenitud de drets.

Aquesta llei pretén fer front a les necessitats materials bàsiques, com pot ser el lloc on aixoplugar-se, disposar de títol de transport per a facilitar-los el desplaçament, de consignar per a evitar haver de carregar quotidianament les pertinences. En canvi, la llei no té directament en compte les necessitats de suport psicològic, terapèutic o d'altres anàlegs, les quals han de ser ateses a través del règim general que estigui establert amb consideració, però, dels principis que regeixen aquesta llei.

Entre les novetats que cal destacar d'aquesta llei és la previsió d'un espai residencial digne que es defineix com un espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, que compta amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, lavabo i dutxa, i espai per a tenir-hi objectes personals. La inversió econòmica en els espais residencials dignes no té perquè anar en contra o en detriment de les polítiques de Housing First, en la mesura que els espais residencials dignes no són concebuts com a espais d'urgència o emergència, sinó com a espais en els quals, com diu la definició del concepte, és possible «desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat», i se'n garanteix la continuïtat o permanència mentre perduri la situació. Cal subratllar, doncs, que la prestació té continuïtat mentre els beneficiaris estiguin en situació d'exclusió residencial molt greu. Els espais residencials dignes són concebuts com a servei social de prestació garantida i de caràcter bàsic en la mesura que responen a situacions d'extrema emergència a què han de donar respostes les administracions que es troben en millor situació per a conèixer i atendre aquesta realitat.

Entre les mesures rellevants per a assegurar els drets de les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu trobem l'obligació de l'empadronament en quan és la porta per a l'accés als drets i prestacions. Aquesta qüestió ve regulada a la Llei estatal de bases de règim local, al tractar-se d'una competència concurrent entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya a la que corresponen el desplegament legislatiu d'aquestes bases. En aquest sentit podem esmentar la Resolució de 16 de març de 2015, de la Sotsecretaria, per la qual es publica la Resolució de 30 de gener de 2015, de la Presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Coordinació de Competències amb les Comunitats Autònomes i les Entitats Locals, sobre instruccions tècniques als Ajuntaments sobre gestió del padró municipal. En aquesta Resolució es tracta específicament l'empadronament de persones

sense domicili, indicant-se que els infrahabitatges i fins i tot l'absència total de sostre poden i han de configurar-se com a domicilis vàlids en el Padró. D'acord amb els criteris legals previstos s'ha d'acceptar com a domicili qualsevol direcció on efectivament visquin els veïns, i, d'altra, que pugui i hagi de recórrer a un «domicili fictici» en els supòsits en què una persona que no té sostre resideix habitualment en el municipi i sigui coneguda dels Serveis Socials corresponents

Els recomptes i enquestes són uns instruments necessaris per tal de conèixer la realitat de les situacions d'exclusió residencial molt greu. Fins ara, aquestes mesures eren realitzades voluntàriament per les administracions públiques i per les entitats que treballen en aquest àmbit. A través d'aquesta llei es vol donar un reconeixement legal a aquests instruments així com fixar la seva realització com una obligació. Solament coneixent aquelles situacions es podran realitzar polítiques públiques destinades a l'erradicació de les situacions d'exclusió residencial molt greu. Es preveu que a partir d'aquests recomptes i enquestes es faciliti, a més, l'empadronament que és ja actualment una obligació legal.

El transport esdevé un factor clau per a poder assolir la integració de les persones quan es donen situacions d'exclusió residencial molt greu. Resulta freqüent que els llocs de treball en els quals poden obtenir la seva inserció laboral o els serveis que precisen es trobin situats lluny del lloc on pernocten. Per aquesta raó resulta oportú facilitar l'accés al transport establint-se instruments de gratuïtat o de bonificació que permetin una mobilitat adequada per a garantir el dret al treball que constitucionalment és reconegut i la utilització i gaudi dels serveis que els corresponen.

Una altre prestació que es considera necessària és la de servei de consigna i de bugaderia. La manca d'habitatge impedeix a aquestes persones d'un lloc segur i adequat on guardar les seves pertinences amb independència de valor material o sentimental que puguin tenir. D'altra banda, la necessària higiene de les persones comporta la necessitat de disposar de roba neta. Aquesta previsió resulta necessària per a la vida quotidiana així com assolir més endavant la seva plena integració a la societat.

D'especial transcendència és el reconeixement a les entitats sense ànim de lucre de legitimació per a la defensa d'interessos col·lectius de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu. Cal dir que en moltes ocasions la vulneració de drets de les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu impedeix de fet acudir a les vies administratives i jurisdiccionals previstes per l'ordenament jurídic vigent. Per aquesta raó es considera necessari ampliar la legitimació a aquestes entitats com a defensores

d'interessos legítims col·lectius. També s'insisteix en la possibilitat que aquestes entitats puguin representar a la persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu a efectes de fer valer els seus drets.

Com a garantia de les obligacions establertes en aquesta llei trobem el règim d'infraccions i sancions. Des del Dret penal el legislador estatal ha previst una sèrie d'infraccions penals com l'assetjament o els anomenats delictes d'odi amb la intenció de protegir, entre altres, a les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu. No obstant això es requereix protegir també a aquestes persones establint un règim d'infraccions i sancions que complementi l'acció realitzada des del Dret penal.

Finalment, cal esmentar que aquesta llei es fonamenta essencialment en la competència exclusiva assumida per la Generalitat de Catalunya en matèria de serveis socials que, d'acord amb l'article 166 de l'Estatut de Catalunya, inclou en tot cas: a) La regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública. b) La regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya. c) La regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social. d) La intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats. Així com també es fonamenta en la competència que correspon a la Generalitat de Catalunya en matèria d'habitatge, i que abasta: a) La planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial; b) L'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat; c) La promoció pública d'habitatges; d) La regulació administrativa del comerç referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit; e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció; f) Les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges; g) La innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges; h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

Sobre la base d'aquestes competències, la llei s'estructura en [...]

Títol I

Disposicions generals

Capítol I

Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1

Finalitat

La llei té com a finalitat afavorir la protecció, la promoció i l'emancipació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu per tal que puguin viure dignament i siguin efectivament cobertes llurs necessitats personals bàsiques i de caràcter social; establir les condicions perquè, mentre no es resol i garanteix definitivament el dret a l'habitatge, puguin exercir de manera real i efectiva i sense entrebancs els drets fonamentals i els drets socials; contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquestes persones, i posar fi a les situacions de discriminació i violència que pateixen.

Article 2

Objectius

Són objectius de la llei:

1. Aportar mesures per l'erradicació de l'exclusió en l'àmbit de l'habitatge.
2. Promoure el respecte per les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.
3. Lluitar contra la seva exclusió, estigmatització i aïllament socials.
4. Garantir-los l'exercici i el gaudi efectius dels drets que la legislació els reconeix.
5. Garantir-los el gaudi i l'exercici efectius dels drets i llibertats fonamentals i dels drets socials, en igualtat de condicions que les altres persones.
6. Garantir-los el dret d'accés als serveis socials, amb continuïtat en el temps per tal de garantir-los l'autonomia personal.
7. Establir serveis específics que els permetin viure dignament.

Article 3

Situació d'exclusió residencial molt greu

Als efectes del que disposa aquesta llei, les persones es troben en situació d'exclusió residencial molt greu:

- a) Quan viuen al ras.
- b) Quan, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en albergs, pensions, hotels, establiments residencials, habitatges d'inserció, o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'urgència i centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

Article 4

Àmbit d'aplicació i garantia de compliment

1. Els drets i deures que atorga aquesta llei són d'aplicació a totes les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu tal i com es defineix a l'article 3 d'aquesta llei i es troben empadronades en un municipi de Catalunya.
2. Les persones de l'apartat anterior que es trobin en minoria d'edat es regeixen per allò disposat en la legislació sobre els infants i els adolescents.
3. Totes les persones que es trobin a l'àmbit territorial de Catalunya estan obligades a respectar les prescripcions previstes en aquesta llei i queden en qualsevol cas sotmesos al règim d'infraccions i sancions que garanteix la seva aplicació.
4. La Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de garantir el compliment d'aquesta llei i promoure les condicions per a fer-la plenament efectiva en els àmbits competencials respectius.

Capítol II

Definicions

Article 5

Definicions

Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per:

- a) Espai residencial digne: espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, lavabo i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. Quan l'espai residencial digne consisteixi en un establiment residencial, també haurà de prestar o facilitar servei de bugaderia i de repàs de la roba.

- b) Centre de baixa exigència: espai cobert, d'ús col·lectiu, habilitat per a poder reposar-hi i pernoctar-hi, i que compta, com a mínim, amb els serveis de llum, aigua corrent i lavabo, i espai per a reposar i pernoctar.
- c) Exclusió residencial molt greu: aquelles situacions previstes a l'article 3 d'aquesta llei.
- d) Organitzacions i entitats legalment reconegudes: Són aquelles organitzacions, entitats, associacions o fundacions, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, legalment reconegudes, que entre les finalitats previstes en els seus estatuts o normes reguladores s'hi poden comprendre les relatives a l'atenció de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, i que el seu objecte social comprèn les activitats necessàries per a dur-les a terme.
- e) Represàlia discriminatòria: tractament advers o efecte negatiu que es produeix contra una persona en situació residencial molt greu com a conseqüència de la presentació d'una queixa, una reclamació, una denúncia, una demanda o un recurs, de qualsevol tipus, destinat a evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què és sotmesa o ha estat sotmesa.
- f) Discriminació múltiple: situació en què una persona és objecte de discriminació en base a dos o més motius o circumstàncies, entre els quals es troba la seva condició de persona en situació d'exclusió residencial molt greu, previstos en la legislació europea, estatal o autonòmica, i que actuen de forma interrelacionada. La discriminació múltiple, per la seva particular naturalesa, serà objecte d'especial atenció, i, en particular, aquella en què a la situació de trobar-se en situació d'exclusió residencial molt greu s'hi sumi la discriminació per raó de gènere, identitat o expressió de gènere, pertinença a col·lectius com el dels immigrants o el poble gitano, discapacitats, seropositivitat, creences religioses o tercera edat.
- g) Victimització secundària: maltractament addicional exercit contra persones en situació residencial molt greu que es troben en algun dels supòsits de discriminació, assetjament o represàlia com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions d'altres agents implicats.

Títol II

Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

Article 6

Els subjectes gestors i proveïdors

Els serveis i les prestacions previstos en la llei seran gestionats o proveïts per les administracions públiques de Catalunya i per les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Article 7

Col·laboració de les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

1. Quan els serveis previstos en aquesta llei siguin gestionats indirectament a través de les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, o simplement per aquestes, la prestació o el proveïment del servei s'ha de realitzar, segons escaigui, bé a través d'instruments no contractuals, com el simple finançament total o parcial del servei o els instruments de concertació, com ara els concerts socials previstos en el Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, o bé a través de la celebració de contractes amb les administracions públiques de Catalunya, o amb els poders adjudicadors corresponents, com ara els contractes de serveis, de serveis a les persones, o qualsevol altre tipus de contracte o d'instrument contractual que escaigui i estigui d'acord amb allò que estableix la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, i la legislació contractual que la complementa i que la desplega i sigui vigent a Catalunya.

2. Així mateix, d'acord amb la legislació sobre subvencions, les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, poden establir ajuts i subvencions a favor de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que operen a Catalunya, especialment quan disposin del títol d'entitats habilitades i prestin els serveis que, de manera expressa, aquesta llei els permet gestionar.

Article 8

Les entitats habilitades

1. Per a obtenir el títol d'entitat habilitada, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes s'han d'inscriure en el Registre d'entitats per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu del departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya al qual pertany l'òrgan coordinador de les polítiques per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

2. Per a la inscripció en el Registre d'entitats per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu cal el següent:

a) Acreditar la condició d'organització o entitat legalment reconeguda.

- b) Presentar una memòria de les activitats i dels serveis prestats a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu durant el darrer any.
- c) Acreditar una atenció continuada, a Catalunya, a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu de més de cinc anys.
- d) Disposar d'una superfície adequada i destinada permanentment a la prestació de serveis a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu o per a l'ús d'aquestes persones, d'acord amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de mancar una previsió normativa específica la superfície adequada ha de consistir en una superfície superior als 70 metres quadrats.
- e) Reglamentàriament el Govern podrà afegir altres criteris en matèria de transparència i rendició de comptes.

Article 9

Responsabilitat de les entitats habilitades

Les entitats habilitades que, en l'aplicació d'aquesta llei, incompleixin els compromisos que hagin contret amb les administracions públiques de Catalunya, seran sancionades d'acord amb allò que es preveu en aquesta llei o en la legislació sectorial que hi sigui d'aplicació. Així mateix, en els termes en què estigui estipulat i d'acord amb la normativa corresponent, hauran de reintegrar totalment o parcialment l'import de les ajudes o subvencions que hagin rebut per a la prestació d'activitats o de serveis, quan l'hagin destinat totalment o parcialment a altres finalitats.

Títol III

Drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

Capítol I

Empadronament

Article 10

El domicili de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

1. Els serveis d'empadronament tenen l'obligació d'inscriure en el padró municipal a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que resideixin efectivament dins del seu terme municipal.

2. Les administracions municipals de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades, han de facilitar a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que pernoctin dins del terme municipal una adreça postal, la qual servirà com a lloc de residència habitual de cara a l'empadronament, i farà la funció de domicili per a la recepció de les notificacions i comunicacions oficials.
3. En el cas que aquestes administracions no determinin cap lloc en concret es farà constar com a domicili la seu principal de la corporació municipal.
4. La fixació d'aquest domicili ho és als mers efectes de possibilitar-ne l'empadronament i no suposa cap alteració de la titularitat, la possessió o l'ús respecte a aquelles instal·lacions municipals.
5. Durant la realització dels recomptes previstos en l'article 19 d'aquesta llei es promourà l'empadronament de les persones que es trobin en situació d'exclusió residencial molt greu.
6. En la realització de recomptes es revisarà anualment la situació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu empadronades per tal d'adequar el padró a la seva realitat. En el cas que no es localitzi a la persona, la inscripció en el padró caducarà als dos anys, si bé es podrà rehabilitar en qualsevol moment. Si es produeix la caducitat, podran tenir-se en compte els períodes d'empadronament dels últims cinc anys quan aquests siguin un requisit per a accedir a prestacions i serveis de responsabilitat pública.

Capítol II

Drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

article 11

Garantia i efectivitat en l'exercici dels drets

1. Les administracions públiques de Catalunya vetllaran perquè les persones en situació d'exclusió residencial molt greu exerceixin de manera real i efectiva els drets que tenen reconeguts, com qualsevol altra persona, en la legislació general i sectorial i, singularment, els següents:
 - a) El dret a accedir al sistema públic de serveis socials, en els termes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
 - b) El dret a l'assistència sanitària, en els termes previstos en la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, modificada pel Reial decret llei 7/2018, de 27 de juliol, sobre l'accés universal al Sistema Nacional de Salut.

- c) El dret a la prestació de la renda garantida de ciutadania quan reuneixin les condicions legals establertes en la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.
 - d) El dret a utilitzar els espais públics i els edificis i els establiments públics en els mateixos termes que qualsevol altra persona.
 - e) El dret a utilitzar els transports públics i els serveis públics, i a ser-hi atesos, en els mateixos termes que qualsevol altra persona, i sense cap tipus de discriminació sobre la base de la seva condició de persones en situació d'exclusió residencial molt greu.
 - f) El dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general.
 - g) El dret a la protecció de les dades de caràcter personal en els termes previstos en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i, en particular, a la seguretat i a la confidencialitat de les dades que figuren en els fitxers, sistemes i aplicacions de les administracions públiques, així com en els de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en els que puguin haver elaborat els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica.
 - h) El dret a l'accés i al gaudi dels serveis públics municipals previstos a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, al municipi en el qual estiguin empadronats.
 - i) El dret a la documentació necessària per a l'exercici i gaudi d'aquests drets.
2. Els treballadors i les treballadores socials i la resta de personal qualificat que treballi al carrer per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu han de facilitar a aquestes persones la tramitació, si voluntàriament ho desitgen, de la documentació que sigui necessària per a poder tenir accés als serveis als quals tenen dret d'utilitzar.

Article 12

El dret a un espai residencial digne

1. Mentre no sigui plenament efectiu el dret a l'habitatge, i com a solució d'urgència, es reconeix a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, en els termes establerts en l'apartat 2 d'aquest article, el dret a disposar d'un espai residencial digne.
2. Els municipis, amb la col·laboració de l'administració de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitat habilitada, garantiran a totes les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que voluntàriament ho desitgin un espai residencial digne. Aquesta prestació temporal, que té la naturalesa de prestació garantida, tindrà continuïtat, i, en aquest sentit, té

caràcter permanent mentre els beneficiaris estiguin en situació d'exclusió residencial molt greu.

3. Tot i la seva funció residencial, el servei d'espai residencial digne, atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on viure, tindrà la naturalesa de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i forma part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

Article 13

Dret a un centre de baixa exigència

En els municipis de més de 50.000 habitants, les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que es trobin en alguna de les circumstàncies recollides en l'article 22 tenen dret a accedir a un centre de baixa exigència.

Article 14

El dret a un títol de transport i als serveis de consigna i bugaderia

Les persones en situació d'exclusió residencial molt greu tenen dret a obtenir el títol de transport que els pugui correspondre d'acord amb allò previst en l'article 23 de la Llei i a disposar d'un servei de consigna i a accedir a un servei de bugaderia en els termes establerts en l'article 24 de la Llei.

Article 15

El dret de sufragi

Per tal d'assegurar que les persones en situació d'exclusió residencial molt greu puguin exercir el dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitat habilitada fomentaran que les persones que en qualsevol classe d'elecció no hagin rebut la corresponent targeta censal realitzin la consulta del cens electoral per a comprovar-ne la inscripció i, en el cas de l'existència d'errors, els ajudaran a formular la reclamació que, sobre les dades censals, correspongui.

Títol IV

Actuacions i serveis de les administracions públiques

Capítol I

Actuacions de les administracions públiques

Article 16

Actuacions de les administracions públiques de Catalunya i el seu control

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals de Catalunya han de vetllar, amb especial cura de les exigències en matèria de gènere, pel dret de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu a no ser discriminades ni a ser objecte de tractaments violents, vexatoris o degradants. A aitals efectes, les dites administracions han de:

a) Perseguir qualsevol discriminació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu en l'accés als espais públics, per raó de la seva condició.

b) Garantir la formació i la sensibilització adequada del personal al seu servei perquè en els serveis públics no es produeixin discriminacions envers les persones en situació d'exclusió residencial molt greu ni aquella mena de tractaments.

c) Establir les mesures pertinents per a garantir un tracte adequat de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu en qualsevol dependència o servei de les administracions públiques catalanes.

d) Perseguir disciplinàriament les conductes discriminatòries o vexatòries que es produeixen en l'accés o en la prestació dels seus serveis, i denunciar aquelles que siguin constitutives d'una infracció penal.

e) Perseguir disciplinàriament qualsevol conducta discriminatòria o vexatòria de que siguin objecte les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, i denunciar-les quan siguin constitutives d'una infracció penal.

f) Establir garanties de confidencialitat i seguretat per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que denunciïn discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.

g) Donar suport específic a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que, per la seva condició, han patit discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.

h) Promoure la conscienciació de la població sobre la dignitat de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu i el necessari respecte envers elles.

2. Així mateix, les administracions públiques de Catalunya, en el marc de les seves respectives competències, han de:

a) Elaborar polítiques de salut pública que tinguin en compte l'especificitat de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu i vetllin pel seu dret a la salut.

- b) Adaptar la cartera de serveis socials, quan escaigui, a les necessitats específiques de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.
 - c) Posar especial cura en el suport a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que estiguin en situació de vulnerabilitat o aïllament o exclusió social i adoptar les mesures preventives necessàries davant de les situacions que puguin posar en perill la seva vida o comportar un risc greu per a la seva salut.
 - d) Tenir en compte la especificitat de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu en les polítiques d'inserció laboral i d'ocupació, i impulsar-ne l'accés en el mercat de treball.
 - e) Incorporar a les convocatòries de subvenció en matèria de treball criteris que tinguin en compte la situació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.
 - f) Garantir l'orientació i l'assessorament jurídics que precisin les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, directament o a través del Consell de l'Advocacia Catalana o dels Col·legis de l'Advocacia catalans, i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposin del títol d'entitats habilitades.
 - g) Establir instruments de col·laboració amb les entitats que treballen en l'atenció de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu i adoptar mesures de foment.
2. El Síndic de Greuges haurà de fer cada dos anys un informe especial sobre l'exclusió residencial molt greu i el compliment per les administracions públiques de Catalunya de les obligacions previstes en aquesta llei. Així mateix, en els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb la figura d'un Síndic local, aquest haurà de fer cada dos anys un informe anàleg, referit al seu municipi.
3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetllarà perquè els continguts del mitjans de comunicació i la publicitat que s'hi emeti siguin respectuosos amb les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

Article 17

Dades de caràcter personal

D'acord amb allò establert en l'article 18.4 de la Constitució i en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, les administracions locals, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i, en el seu cas, els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de respectar la confidencialitat de les dades personals de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu en els mateixos termes

que en el cas de les altres persones. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i el Síndic de Greuges vetllaran especialment perquè aquella confidencialitat sigui efectivament respectada.

Article 18

Atenció a víctimes de violència per aporofòbia

1. La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, prestarà una atenció integral real i efectiva a les persones víctimes de violència per aporofòbia.
2. Aquesta atenció ha de comprendre l'assistència i l'assessorament jurídics, l'assistència sanitària, incloent-hi l'atenció especialitzada, i mesures socials en l'atenció primària tendents a facilitar, si així fos necessari, la seva recuperació integral.

Article 19

Recomptes i enquestes

1. Els municipis de més de 50.000 habitants, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades, han de fer anualment un recompte de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que hi hagi en el municipi.
2. El recompte ha de permetre l'obtenció de les dades demogràfiques bàsiques que requereixi l'anàlisi que, en relació amb aquelles persones, ha de contenir el Pla territorial sectorial d'habitatge. La preparació, la realització i la gestió dels recomptes ha de respectar la normativa vigent sobre protecció de dades de caràcter personal.
3. Així mateix, aquells municipis faran regularment enquestes entre les esmentades persones per a obtenir dades estadístiques destinades a saber les necessitats i les mancances específiques d'aquest sector de la població, a complimentar les anàlisis de la seva situació que han de contenir els plans locals d'habitatge, i a permetre l'adopció de les polítiques públiques que siguin més adients per a corregir aquelles necessitats i mancances.
4. La recollida de dades i d'informació estadístiques ha de respectar els principis i els criteris de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, i, en especial, les disposicions que fan referència al secret estadístic. A més, el tractament i l'ús de les dades que s'hi obtinguin ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades de caràcter personal.

Article 20*Plans d'actuació*

1. En el Pla sectorial que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i per a la situació de necessitat d'atenció prevista en la lletra c de l'article 7 de la mateixa llei, ha d'elaborar periòdicament el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de serveis socials, cal fer-hi un tractament específic del supòsit de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, d'acord amb les previsions i les obligacions d'aquesta llei.

2. Els municipis de més de 50.000 habitants que en un recompte anual comptabilitzin més de 20 persones en situació d'exclusió residencial molt greu han d'elaborar i aprovar un pla d'actuació per a facilitar i garantir-hi el compliment de les previsions i obligacions previstes en aquesta llei.

Article 21*Episodis climàtics extrems*

1. Els municipis, durant el període transitori establert en l'apartat 2 de la disposició final tercera, han de preveure i executar l'obertura i l'accés d'espais públics en el supòsit d'episodis climàtics extrems perquè les persones en situació d'exclusió residencial molt greu s'hi puguin aixoplugar i refugiar. Això es realitzarà amb independència de l'adopció per les administracions públiques, amb caràcter general i per a qualsevol sector de la població, de mesures d'obertura i d'accés a espais públics davant d'episodis climàtics extrems.

2. Transcorregut el període transitori previst en l'apartat anterior, les administracions públiques també hauran d'adoptar les mesures esmentades per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que voluntàriament hagin decidit no accedir a un espai residencial digne o que, per altres raons, encara no hi hagin accedit. En qualsevol cas, les administracions públiques, d'acord amb la legislació de protecció civil, han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries i adequades per a salvaguardar qualsevol persona davant d'aquells fenòmens meteorològics.

2. El Govern de la Generalitat de Catalunya determinarà reglamentàriament les alertes meteorològiques que activin, als efectes d'aquesta llei, una situació d'episodi climàtic extrem.

Capítol II*Serveis de les administracions públiques*

Article 22

Centres de baixa exigència

1. Els municipis de més de 50.000 habitants han de garantir amb la col·laboració de l'administració de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, centres de baixa exigència en nombre suficient perquè s'hi puguin aixoplugar les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que, durant el període transitori previst a l'apartat 2 de la disposició final tercera de la Llei, encara no hagin pogut accedir a un espai residencial digne; les persones que, tot i estar en la situació d'exclusió residencial molt greu, decideixin voluntàriament no acollir-se al servei d'un espai residencial digne; les persones que tinguin dificultats manifestes d'adaptar-se adequadament en un espai residencial digne, i aquelles persones que, com a conseqüència d'una emergència, en tinguin necessitat.
2. El servei de centre de baixa exigència consisteix en una prestació de caràcter temporal que té la naturalesa de prestació garantida i, atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on reposar i pernoctar, la tipologia de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i forma part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.
3. Quan raons de gènere ho facin aconsellable o necessari, l'obligació de l'apartat primer comportarà la de disposar d'espais o locals diferenciats.
4. Per al gaudi del servei de centre de baixa exigència no és imprescindible estar empadronat.

Article 23

El desplaçament amb transports col·lectius urbans de viatgers

1. Els municipis de Catalunya que presten el servei de transport col·lectiu urbà de viatgers han de facilitar gratuïtament un títol de transport, que permeti desplaçar-se lliurement dins del terme municipal, a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que resideixin en el municipi, i hi estiguin empadronades. En el cas que els municipis pertanyin a una àrea metropolitana, el títol de transport permetrà el desplaçament dins del territori de tota l'àrea. Quan s'acrediti que la persona en situació d'exclusió residencial molt greu necessita desplaçar-se de manera quotidiana a un municipi limítrof, i es tracti d'un cas no comprès en el supòsit de les àrees metropolitanes, també tindrà

dret a un títol de transport per a desplaçar-s'hi. Aquest títol de transport serà facilitat pel consell comarcal corresponent.

2. L'acreditació de la condició de persona en situació d'exclusió residencial molt greu per a obtenir el títol de transport correspondrà a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposin del títol d'entitats habilitades. L'acreditació emesa per les entitats tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals, caldrà renovar-la. El títol de transport també tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caducarà. Reglamentàriament es regularà el procediment per a la sol·licitud i l'adjudicació del títol de transport.

3. Reglamentàriament s'ha d'establir un topall d'ingressos econòmics a partir del qual la persona en situació d'exclusió residencial molt greu no té dret al títol de transport gratuït previst en aquest article.

4. L'ús del títol de transport serà personal i intransferible. Qualsevol ús inadequat serà objecte de sanció d'acord amb aquesta llei.

5. El títol de transport previst en aquest article té la consideració de servei bàsic.

Article 24

Servei de consigna i servei de bugaderia

1. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu a disposar d'un espai residencial digne, els municipis de més de 1.000 habitants han de garantir a aquestes persones, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades, un servei de consigna perquè hi puguin dipositar les pertinences personals. Així mateix aquells municipis han de garantir l'accés a un servei de bugaderia. Una vegada s'hagi fet efectiu el dret a disposar d'un espai residencial digne, els municipis de més de 1.000 habitants continuaran garantint l'accés a un servei de consigna i a un servei de bugaderia a les persones que voluntàriament no s'hagin acollit a un espai residencial digne. Així mateix han de garantir un servei de bugaderia a aquelles persones que resideixin en un espai residencial digne que no presti aquest servei. Els serveis de consigna i de bugaderia es consideren serveis bàsics.

2. En els municipis que, per raó del volum de la seva població, compten amb districtes o altres divisions territorials de gestió desconcentrada, hi ha d'haver un servei de consigna en tots i cada un d'aquells districtes o àrees territorials en què, d'acord amb els recomptes, hi hagi una població en situació d'exclusió residencial molt greu superior a 30 persones.

Títol V

Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

Capítol I

Disposicions orgàniques, de relacions interadministratives i de finançament de les prestacions, actuacions i serveis

Article 25

Comissió Interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

1. El Govern ha de disposar d'un òrgan col·legiat que coordini l'execució de les polítiques i les accions de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu. Aquest òrgan, que s'ha de dotar de mitjans personals i materials suficients, pren la denominació de Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, i s'adscriu al departament competent en matèria d'affers socials i famílies.
2. La presidència de la Comissió Interdepartamental correspondrà al delegat nomenat pel titular del departament competent en matèria d'affers socials i famílies, que tindrà, a més, com a òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general, funcions executives. Reglamentàriament es desplegarà la composició i les funcions de la Comissió.
3. L'òrgan unipersonal coordinador ha d'informar anualment el Parlament i el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra l'exclusió residencial molt greu de les mesures adoptades des del Govern en compliment d'aquesta llei. En aquest informe anual també s'hi han de fer constar les mesures legals sobre habitatge adoptades pel Govern de la Generalitat de Catalunya per a erradicar les situacions d'exclusió residencial molt greu, i les polítiques d'habitatge desplegades amb aquesta finalitat.

Article 26

Cooperació i col·laboració entre les administracions públiques

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han de determinar fórmules de cooperació i d'intercanvi d'informació respectant la normativa de protecció de dades, per tal d'establir els marcs convencionals i pressupostaris pertinents per a l'acompliment del que estableix aquesta llei.

2. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en compliment del que estableix l'apartat anterior, ha d'habilitar en el pressupost anual una dotació econòmica específica que, d'acord amb les previsions d'impacte econòmic contingudes en l'informe econòmic i pressupostari d'aquesta llei, garanteixi la suficiència financera dels municipis a l'hora de satisfer les obligacions que en deriven, de conformitat amb allò que disposen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 60 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

3. En compliment dels apartats 1 i 2, la Generalitat de Catalunya s'ha de corresponsabilitzar en les despeses derivades de l'aplicació d'aquesta llei, amb l'assumpció, d'acord amb el marc convencional i pressupostari pertinent, d'un percentatge entre el 40 i el 60 per cent del cost, compromís que consignarà en una partida específica dels pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya.

4. El departament i les àrees competents en matèria pressupostària han de fer les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a complir el que estableix aquesta llei, amb respecte d'allò que requereix la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 27

Trasllats de competències

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 31 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, les comarques supleixen els municipis de menys de 20.000 habitants en la titularitat de les competències pròpies que en matèria d'exclusió residencial molt greu els atribueix aquesta llei quan no estiguin en condicions d'assumir-les directament o mancomunadament.

2. Quan un municipi de més de 50.000 habitants incompleixi l'obligació prevista en l'apartat 1 de l'article 19 de la llei, el Govern de la Generalitat ha de procedir a l'exercici la potestat d'execució subsidiària regulada en l'article 151 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Capítol II

Òrgan col·legiat de participació

Article 28

El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra l'exclusió residencial molt greu

1. Es crea el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra l'exclusió residencial molt greu, adscrit al departament competent en matèria d'affers socials i famílies, com a organisme col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i com a òrgan consultiu de les administracions públiques. També en poden formar part els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

2. El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra l'exclusió residencial molt greu estarà format per un representant per cada una de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que compten amb el títol d'entitat habilitada. El nombre total del conjunt de representants de les entitats no reconegudes com a entitats habilitades, i dels grups d'afectats, de les unions i de les entitats sense personalitat jurídica, serà el d'un terç del nombre de membres que representen a les organitzacions i a les entitats que disposen del títol d'entitats habilitades. Reglamentàriament s'establirà el règim jurídic de funcionament del Consell i la forma de designació dels representants de les entitats no reconegudes com a entitats habilitades, dels grups d'afectats i de les unions i entitats sense personalitat jurídica.

3. Són funcions del Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra l'exclusió residencial molt greu les següents:

- a) Assessorar les administracions públiques catalanes quan li sigui requerit.
- b) Emetre informes per a les administracions públiques catalanes quan els siguin requerits. En qualsevol cas, serà preceptiva l'emissió d'un informe del Consell en el procediment d'elaboració dels avantprojectes o projectes de llei o de reglament per part de l'administració de la Generalitat de Catalunya, quan afectin específicament a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu. Transcorregut un mes des de la petició de l'informe sense que aquest hagi estat lliurat, prosseguirà la tramitació del procediment.
- c) Informar la part corresponent al tractament específic del supòsit de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu del Pla sectorial recollit en l'apartat 1 de l'article 20 de la llei, i els altres plans sobre les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que elabori l'administració pública de la Generalitat de Catalunya. Els municipis poden sotmetre-li els plans d'actuació que elaborin sobre aquesta matèria, per tal que els informi.
- d) Fer estudis sobre la situació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.
- e) Examinar i deliberar sobre l'informe anual de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 2 de l'article 25 de la llei.
- f) Fer suggeriments i propostes a les administracions públiques de Catalunya per a millorar la situació i les condicions de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

4. La creació d'aquest Consell no impedeix en cap cas que en els municipis es puguin crear xarxes o consells d'àmbit local que integrin les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que, en el respectiu terme municipal, treballen en favor de les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu. També en poden formar part els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que, en el respectiu terme municipal, tenen cura de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

Capítol III

Col·laboració amb Corporacions de dret públiques

Article 29

Col·laboració amb Corporacions de dret públic

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya, en la mesura que ho creguin oportú, proposaran al Consell de l'Advocacia de Catalunya, o als Col·legis de l'Advocacia catalans, la formalització de convenis de col·laboració destinats a garantir l'orientació, l'assessorament i la defensa jurídiques de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

2. Les esmentades administracions també fomentaran la col·laboració entre les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i aquells Consells i Col·legis professionals l'activitat dels quals pugui beneficiar especialment a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

Títol VI

Mesures per a afavorir i garantir el compliment de la llei

Capítol I

Mesures de legitimació i representació

Article 30

Legitimació per a la defensa d'interessos col·lectius de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu i atribució de representació

1. Es reconeix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que comptin amb el títol d'entitat habilitada la condició d'interessades, en tant que

titulars dels interessos legítims col·lectius del respecte necessari de la dignitat humana, de la consecució de la cohesió i integració socials, de la lluita contra la discriminació i de la lluita contra la intolerància, en tots aquells procediments administratius tramitats per les administracions públiques de Catalunya l'objecte del quals guardi una connexió amb l'atenció de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu i que impliquin pronunciar-se sobre assumptes que afectin els interessos legítims col·lectius esmentats.

2. En la mesura que ho prevegin llurs estatuts o normes reguladores, les organitzacions i les entitats enumerades en l'apartat anterior podran actuar en representació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu davant de les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb allò que estableix l'article 5 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. S'habilita les organitzacions i les entitats enumerades en l'apartat 1 perquè puguin defensar davant de l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu, d'acord amb la legitimació prevista a l'article 19.1, lletra b), de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, els interessos col·lectius esmentats en l'apartat 1 d'aquest mateix article en relació amb les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

Capítol II

Infraccions i sancions

Article 31

Concepte d'infracció

Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades com a infraccions per aquesta llei i que estan compreses dins de l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya o dels ens locals de Catalunya, sempre que no constitueixin delictes o falta.

Article 32

Infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

1. Les infraccions administratives poden ser lleus, greus o molt greus d'acord amb el que estableix aquesta llei.
2. Són infraccions lleus:

a) Incomplir l'obligatorietat de formular denúncies d'acord amb allò previst a l'article 35 d'aquesta llei. Quan l'incompliment provingui d'agents de l'autoritat o de personal al servei de les administracions públiques, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Fer servir expressions vexatòries, per qualsevol mitjà, contra les persones en situació d'exclusió residencial molt greu d'una manera intencionada.

c) Emetre intencionadament expressions vexatòries respecte de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

3. Són infraccions greus:

a) Dificultar injustificadament a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu el gaudi dels drets que reconeix aquesta llei.

b) Emetre expressions o cometre accions contra les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, per causa de la seva condició, que siguin vexatòries, degradants o que comportin tractaments discriminatoris, sempre que aquestes expressions o accions no siguin constitutives de delictes o falta.

c) Portar a terme actes que comportin l'aïllament, el rebuig o el menyspreu públic, notori i explícit, de persones en situació d'exclusió residencial molt greu.

d) Fer servir expressions vexatòries que incitin la manca de respecte contra les persones en situació d'exclusió residencial molt greu d'una manera intencionada i reiterada.

e) Malmetre o destruir objectes o propietats de persones en situació d'exclusió residencial molt greu, sempre que aquestes accions no constitueixin delictes o falta.

f) Emetre intencionadament i reiteradament expressions vexatòries que incitin a la manca de respecte de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

g) Cometre una represàlia discriminatòria. Quan el presumpte infractor formi part del personal al servei de l'administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

h) L'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 35 de la llei per part del personal adscrit als serveis amb competències derivades d'aquesta llei que no sigui personal al servei d'una administració pública. Quan es tracti d'agents de l'autoritat o de personal al servei de l'administració pública, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Són infraccions molt greus:

a) Impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació d'exclusió residencial molt greu.

Quan el presumpte infractor formi part del personal al servei de l'administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Impedir l'ús d'un espai públic per una o més persones en situació d'exclusió residencial molt greu amb dret a utilitzar-lo.

c) L'assetjament o el comportament agressiu cap a persones en situació d'exclusió residencial molt greu, per causa de la seva condició, quan no siguin constitutius de delictes o falta.

d) Convocar actes o activitats encaminades a incitar l'odi, la violència o la discriminació de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu, sempre que no constitueixin delictes o falta.

5. La discriminació múltiple i la victimització secundària incrementen d'un grau, respecte a cadascuna de les causes que hi concorren, el tipus d'infracció establert per aquesta llei.

Article 33

Infraccions de les entitats habilitades en l'incompliment de les obligacions de la llei

1. L'incompliment com a conseqüència de conducta negligent per les entitats habilitades de les obligacions que adquireixin en l'aplicació d'aquesta llei constitueix una infracció administrativa. Aquesta infracció tindrà la consideració de lleu, excepte quan la conducta infractora consisteixi en una conducta reincident comesa dins del termini de dos anys a comptar des de la comissió de la primera infracció, supòsit en el qual la infracció serà greu. També tindrà la consideració de greu l'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 35 de la llei.

2. El falsejament de dades per a l'obtenció del títol d'entitat habilitada i la gestió fraudulenta o l'ús indegut per aquestes entitats dels títols de transports previstos en l'article 23 de la llei constitueixen infraccions greus, sempre que aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

3. Les conductes que consisteixen en infraccions de les disposicions reguladores de la funció estadística o de les disposicions reguladores de la protecció de dades de caràcter personal, es sancionaran d'acord amb allò establert en la normativa corresponent.

Article 34

Condició de persona interessada en els procediments administratius sancionadors

La presentació d'una denúncia no atorga, per sí sola, la condició de persona interessada en el procediment administratiu sancionador. Les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu que hagin estat víctimes d'alguna de les infraccions tipificades en aquesta llei tenen la condició de persones interessades en el procediment administratiu sancionador corresponent. També tenen aquesta condició les entitats habilitades previstes a l'article 8 d'aquesta llei sempre i quan el seu àmbit territorial d'actuació inclogui el lloc on s'ha comès la infracció en la qual sigui víctima una persona en situació d'exclusió residencial molt greu.

Article 35

Obligatorietat de formular denúncies

Els agents de l'autoritat, el personal adscrit als serveis amb competències derivades d'aquesta llei i les entitats habilitades previstes a l'article 8 de la llei estaran obligats a formular denúncies quan, en l'exercici de les seves funcions o en les seves activitats, tinguin notícia d'una infracció en la qual sigui víctima una persona en situació d'exclusió residencial molt greu.

Article 36

Sancions per la vulneració dels drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa d'una quantia entre 150 i 1.500 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 32 sigui un agent de l'autoritat o formi part del personal al servei de l'administració pública, i l'omissió hagi estat comesa en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.
2. Les infraccions greus se sancionen amb una multa d'una quantia entre 1.501 i 3.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra f) de l'apartat 3 de l'article 32 formi part del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.
3. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa d'una quantia entre 3.001 i 6.000 euros, excepte la infracció recollida en la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 32, que se sanciona amb una multa d'una quantia entre 1.500 i 3.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a) de

l'apartat 4 de l'article 32 formi part del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Per a la determinació de la quantia de la multa, l'òrgan competent ha de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció, aplicades a la lesió ocasionada i al nombre de persones afectades. En qualsevol cas, la graduació de la multa ha de considerar especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor.
- b) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- c) Els perjudicis físics, morals i materials causats a persones o béns i la situació de risc creada o mantinguda.
- d) La reincidència o la reiteració
- e) La discriminació múltiple i la victimització secundària.

5. Quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per a resoldre pot imposar la sanció en el grau inferior.

6. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

Article 37

Sancions per a les infraccions comeses per les entitats habilitades en l'incompliment de les obligacions de la llei

- 1. Les infraccions lleus se sancionen amb un advertiment.
- 2. Les infraccions greus se sancionen amb la suspensió del títol d'entitat habilitada per un termini entre tres mesos i un any. Per a la graduació de la sanció cal ponderar el grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat, la continuïtat o la persistència en la conducta infractora, i la naturalesa dels perjudicis causats.

Article 38

Concurrència de les sancions administratives amb l'ordre jurisdiccional penal

- 1. Les infraccions i les sancions que estableix la llei ho són sense perjudici de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i

de les penes previstes en el Codi Penal i lleis penals especials, llevat del que estableixen els apartats següents.

2. No es poden sancionar d'acord amb aquesta llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.

3. Si en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador es considera que els fets poden ser constitutius d'un il·lícit penal, l'òrgan competent d'acord amb els articles 39 o 40 de la llei ha de traslladar-los al Ministeri Fiscal, sol·licitant testimoni sobre les actuacions practicades a l'efecte i ha d'acordar-ne la suspensió fins que es rebí la comunicació a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat següent o fins que recaigui resolució judicial.

4. Si el Ministeri Fiscal no trobava mèrits per a procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho ha de comunicar a l'òrgan competent perquè pugui continuar el procediment administratiu sancionador.

Si, per contra, el Ministeri Fiscal interposava una denúncia o una querella, ho ha de comunicar a l'òrgan competent, així com també ha de comunicar el resultat d'aquestes actuacions.

5. La resolució que es dicti en el procediment administratiu sancionador ha de respectar, en qualsevol cas, els fets que hagin pogut ser declarats provats en la sentència.

Article 39

Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

1. La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 32 i 36 de la llei per a la vulneració dels drets de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 25 de la llei.

2. En el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra b de l'apartat 2 de l'article 32, de les infraccions greus tipificades en les lletres b, c, d, i e de l'apartat 3 de l'article 32, i de les infraccions molt greus tipificades en les lletres b, c i d, de l'apartat 4 de l'article 32, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspondrà al municipi en el qual s'hagi comès la infracció, sempre i quan aquest l'hagi assumida a través de l'aprovació d'una ordenança que tipifiqui les esmentades infraccions i hi estableixi les sancions corresponents establertes en aquesta llei. En els municipis que no hagin assumit la competència esmentada, aquesta serà exercida per l'administració de la Generalitat de Catalunya i correspondrà a l'òrgan indicat en l'apartat anterior la resolució dels procediments.

En els casos de la infracció greu tipificada en la lletra g de l'apartat 3 de l'article 32, i de la infracció molt greu tipificada en la lletra a de l'apartat 4 del mateix article, quan el presumpte infractor sigui aliè al tràmit, al servei o a l'establiment, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspondrà a l'administració titular del tràmit, servei o establiment. En canvi, quan el presumpte infractor formi part del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta en els termes previstos en la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui, i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspondrà als òrgans que la tinguin atribuïda d'acord amb l'esmentada legislació.

Article 40

Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions de les entitats habilitades en l'incompliment de les obligacions de la llei

La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 33 i 37 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 25 de la llei.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

Mesures per a afavorir la inserció sociolaboral

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adoptar les mesures específiques que siguin necessàries per a afavorir la inserció sociolaboral de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu. En aquest sentit, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya farà l'oferta de plans individuals d'inserció i es promourà el compromís de les persones esmentades de subscriure'ls i complir-los.
2. Les persones en situació d'exclusió residencial molt greu que gaudeixen de la prestació del servei d'espai residencial digne estan obligades, si no tenen treball, a mantenir-se inscrites al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i a no rebutjar una oferta de treball adequada, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació. Estan exemptes d'aquesta

obligació les persones que no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini, segons el criteri dels serveis socials municipals, o segons acreditació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades.

Disposició addicional segona

Mesures per a afavorir la formació

En l'àmbit de les seves competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han de promoure la participació i la integració de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu en els plans i activitats de caràcter formatiu, i han d'adaptar, quan escaigui, el contingut dels plans i activitats a les necessitats específiques d'aquelles persones.

Disposició addicional tercera

Adaptació dels serveis socials

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adaptar el funcionament dels serveis socials a les exigències que derivin de l'aplicació d'aquesta llei.
2. En qualsevol cas, han de posar especial èmfasi en l'oferiment efectiu de tractament psicològic a aquelles persones en situació d'exclusió residencial molt greu que ho precisin, i, en general, han de facilitar l'orientació per a l'accés als serveis mèdics quan escaiguin.

Disposicions finals

Disposició final primera

Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

La Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 16, amb la redacció següent:

"4. No obstant tractar-se de serveis residencials, el servei d'espai residencial digna per a persones en situació d'exclusió residencial molt greu i el servei de centre de baixa exigència regulats en la Llei XX/20XX, de XX de xxxxx, de mesures urgents per a fer front a l'exclusió residencial molt greu i de garantia

dels drets de les persones que es troben en aquesta situació, també tenen la naturalesa de servei social bàsic.”

Dos. S'afegeix una nova lletra r) a l'article 17, amb la redacció següent:

“r) Garantir un espai residencial digne a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.”

Tres. S'afegeix una nova lletra s) a l'article 17, amb la redacció següent:

“s) Garantir centres de baixa exigència a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu.”

Disposició final segona

Modificació del Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

1. El Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, es modifica en els termes següents:

U. Es dona nova numeració a l'apartat “1.1.7 Serveis de suport als serveis socials bàsics” de l'annex 1, que queda redactat de la manera següent:

“1.1.9 Serveis de suport als serveis socials bàsics”

Dos. S'afegeix un nou apartat 1.1.7, en l'annex 1, amb la redacció següent:

“1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació d'exclusió residencial molt greu.”

Tres. La prestació 1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació d'exclusió residencial molt greu es defineix de la manera següent:

“

Presentació 1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació d'exclusió residencial molt greu

Garantia de la prestació	Prestació garantida
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu
Objecte	Facilitar un espai on dormir i on poder-hi desenvolupar la vida privada
Funcions	Allotjament, acolliment i convivència. Higiene personal. En els establiments residencials: bugaderia i repàs de la roba
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic
Situació de la població destinatària	Persones en situació d'exclusió residencial molt greu
Edat població destinatària	A partir dels 18 anys
Forma de prestació	En establiment residencial, habitatge d'inserció, alberg, pensió, hotel, o en qualsevol altre tipus de modalitat d'allotjament o habitatge que provingui o no del parc públic d'habitatges que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/20XX, de

XX de xxxxx, de mesures urgents per a fer front a l'exclusió residencial molt greu i de garantia dels drets de les persones que es troben en aquesta situació.

Perfils professionals Personal professional i voluntaris

Ràtios professionals Es disposarà de personal suficient en nombre per a la prestació del servei

Estàndards de qualitat

Criteris d'accés – normativa reguladora Els criteris d'accés són els següents:

a) estar acreditat com a persona en situació d'exclusió residencial molt greu per part d'una entitat habilitada; b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.

“

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex 1, amb la redacció següent:

“1.1.8 Servei de centre de baixa exigència”

Cinc. La prestació 1.1.8 Servei de centre de baixa exigència es defineix de la manera següent:

“

Presentació 1.1.8 Servei de centre de baixa exigència

Garantia de la prestació Prestació garantida

Descripció Servei d'acolliment i de suport que ofereix un espai per a reposar i pernoctar a les persones en situació d'exclusió residencial molt greu

Objecte Facilitar un espai on reposar i dormir

Funcions Allotjament, acolliment i convivència

Tipologia de la prestació Prestació de servei: servei bàsic

Situació de la població destinatària Persones en situació d'exclusió residencial molt greu

Edat població destinatària A partir dels 18 anys

Forma de prestació En centres de baixa exigència que compleixin els requisits i les exigències previstes en la lletra b de l'article 5 de la Llei XX/20XX, de XX de xxxxx, de mesures urgents per a fer front a l'exclusió residencial molt greu i de garantia dels drets de les persones que es troben en aquesta situació, i en equipaments d'urgència

Perfils professionals Personal professional i voluntaris

Ràtios professionals Es disposarà de personal suficient en nombre per a la prestació del servei

Estàndards de qualitat

Criteris d'accés – normativa reguladora El criteri d'accés és el de trobar-se en situació d'exclusió residencial molt greu

“

2. El Govern de la Generalitat de Catalunya pot modificar a través d'una norma reglamentària amb rang de Decret les modificacions introduïdes per aquesta llei al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010 – 2011.

Disposició final tercera

Modificació del Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

El Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resulta de la refosa aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix una nova lletra q) a l'article 115, amb la redacció següent:

“q) El fet d'impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació d'exclusió residencial molt greu.”

Dos. S'afegeix una nova lletra v) a l'article 116, amb la redacció següent:

“v) La comissió d'una represàlia discriminatòria a una persona en situació d'exclusió residencial molt greu.”

Tres. S'afegeix una nova lletra w) a l'article 116, amb la redacció següent:

“w) L'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 35 de la Llei XX/20XX, de XX de xxxxx, de mesures urgents per a fer front a l'exclusió residencial molt greu i de garantia dels drets de les persones que es troben en aquesta situació.”

Disposició final quarta

Modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

La Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania es modifica en els termes següents:

S'afegeix entre les situacions previstes a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 7 la de les persones que es troben en situació d'exclusió residencial molt greu, de manera que la lletra a) esmentada queda redactada de la manera següent:

“a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.
- Ésser òrfenes dels dos progenitors.
- Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.
- Trobar-se en situació d'exclusió residencial molt greu.
- Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.”

Disposició final cinquena

Mandat de modificació del Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, per a incorporar-hi un programa específic destinat a que les persones que gaudeixen d'un espai residencial digne accedeixin progressivament a un habitatge.

Disposició final sisena

Desplegament reglamentari

S'autoritza el Govern de la Generalitat de Catalunya perquè en el termini de sis mesos dicti les normes necessàries per a desplegar aquesta llei.

Disposició final setena

Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.
2. No obstant això, el dret de les persones en situació d'exclusió residencial molt greu a un espai residencial digne, reconegut en l'article 12 de la llei, tindrà plens efectes al cap de dos anys de l'entrada en vigor de la llei.